

BOLSJEVIK

NR. 3 86

INNHALD

LEIAR.....	s 3
BØLLEKURS ER VERVING.....	s 5
LANDSMØTET 1987.....	s 10
AU OG IDEALISME.....	s 13
INTERESSEKAMPEN SOM BLE VEKK.....	s 17
OM INTERESSEKAMP OG ANDRE TRIVIALITETER.....	s 23
RØD UNGDOM OG INTERESSEKAMPEN.....	s 27
TA ANSVARET FOR RØD UNGDOM.....	s 33
INTERESSEKAMPEN SOM HOVEDSAK?.....	s 38
IKKJE ORGANISERA SEG TIL SOSIALISMEN.....	s 42

Leiar

Så er vi komne over på den mørkaste sida av året. Men der Raud Ungdom strandar fram blir skuggane aldri lange. Haustmnyen kan tende nokon og ein-kvar, noko innlegga i dette nr. skulle vera prov på. Tenningar kan det vist bli og når BØLL-ENE frå Raud Ungdom kjem stor-mane inn i klasseromma.

Bøllekurs blir den viktig-aste oppgava til Raud Ungdom framover. Vi lyt ut på skul-ane, gripe tak i opprørsk-er jenter som tykkjer at det er noko med skulen som ikkje er bra. Som seier at det er noko i det at jentane ikkje slepp ti-til på lik linje med gutane, blir undertrykte.

Jenter som har ei von om at mykje kan bli annleis om ein vågar. Som vil lengre enn det å sitte på fyrste pult å vera "jenteflik". Målsettinga med bøllekurs er å verva nye medlemmer til Raud Ungdom. Antall skuleelevar inna røysla har i siste tid gått att-ende.

Noko må gjerast. Vi må knyt-te oss sjølve og arbeidet vårt til skulane. Få gjort noko kon-kret arbeid på vår politiske ar-ena. Aktivisera dei som vi alt har innafor skulegarden, og få dytta på dei som står uttafor og ser på. Kanskje ikkje noko nye

skjelsettande tankar men like fordømd viktig. Men bøllekurs har vi ei ypperleg anledning til å få sett kjøtt på beinet. Noko å samlast om.

Tenningar var det vist og på sumarleiren. Iflgje informerte kjelder skal diskusjonen ha delt leiren i to i synet på kva Raud Ungdoms skulepolitikk skal ta veig. Kvar har det vorte av interessekampen var det store spørsmålet til den eine sida. Er det ikkje gjennom reformkamp vi må knytte oss til folk? Er det ikkje vår oppgave i kampen for reformar å syneleggjere sys-temets råttenskap og begrensning-ar? Utviklar ikkje tenkinga seg gjennom praksis?

Mot dette stod den andre sia som meinte diskusjonen om skulens vesen - om skulens rolle under sosialismen er ein helt naudsynt diskusjon for at Raud Ungdom skal kunne utvikle skulepolitikken framover. Dei meinte at vi må finne ut korleis skulen under-trykker, finna dei skjulte mekan-ismene som gjer at folk lærar lite i skulen, vera på offensiven i den ideologiske kampen. Finna svaret på kva for ei framtid vi^ønsker oss, korleis vil vi at sosialismen skal sjå ut? Altså, kjempe om tankane til folk gjennom å sette navn på under-

trykkinga og ha eit svar på korleis oppheva dette under sosialismen.

Oppsummering....vi har ein motsetnad om kva slags plass den tradisjonelle interessekampen skal ha i Raud Ungdom i dag og korleis Raud Ungdom skal driva interessekamparbeidet. Entan å prioritere interessekampen mykje høgare enn til no, og vinna folk fjennom den, eller å retta politikken inn på å vinna hovuda på folk her og nå i dag, setta navn på undertrykkinga og framtida.

Den som føler seg urettferdig behandla i denne freistnaden på klargjering, får berre gjera det. Tek ikkje mål av å få med alle avskuggingane. Er det for ille så skriv ned dei verste overslaga og send. For at dette ikkje skal bli ein sentral debatt - både i forhold til belliggenhet og det andre, er det viktig at den vanlege, trauste standslitlar utover det ganske land hiv seg inn i diskusjonen: Kva skal vera Raud Ungdoms virke i dag og i framtida?

MEN - først av alt - NO ER
BØLLEKURSKAMPANJA I FULL GANG -
HIV DYKKAR INNPÅ - RING KONTORET
FOR RAPPORTAR OG HJELP!

Redaksjonen

INGER ELISABETH HANSEN

Generalens ofre

tro ikke at du kan se oss falle
og vende deg bort uten selv å falle
tro ikke at du kan se våre blikk
møte døden og ikke de selv
tro ikke at du kan glemme vårt ansikt
uten først å glemme ditt eger
tro ikke at kulene
stanser i våre hjerter

vår general vet godt
at ved å drepe én
dreper han mange:

de som ikke hørte skuddene
de som hørte og glemte
de som ikke vil huske
at kampen alt har vart lenge
og at de er generalens
siste og farligste våpen.

Konkret plan for bøllekurskampanja

BØLLEKURS ER VERVING!

Som alle veit nå, er Bøllekurs for jenter i skolen Rød Ungdoms hovedsak fram til sommeren -87. Vi gjengir her utdrag fra sentralstyrets vedtak om bøllekurs som også står i sin helhet i "det blå hefte" som blei sendt ut til alle medlemmer i oktober:

"Bøllekurset er Rød Ungdoms hovedsak fram til sommeren -87. Sentralstyret mener at bøllekursene vil kunne være den saken som bringer Rød Ungdom nærmere "den virkelige virkeligheten" til folk. Vi kan vanskelig se andre saker i dag som kan gi vår organisasjon større uttelling og innflytelse i dagens situasjon. Vi har valgt bøllekursene av flere grunner:

- a) Oppnå konkrete resultater. Målsettinga med bøllekursene er å verve nye medlemmer til Rød Ungdom.
- b) Rød Ungdom skal ut blandt folk. Andelen skoleelever i organisasjonen synker faretruende fort, og mange av våre lag og distrikter har problemer med å komme seg inn igjen på de videregående skolene.".

I det konkrete bøllekursarbeidet vil vi understreke disse to punktene. Å verve skoleelever til Rød Ungdom må stå helt sentralt i "huene" våres og i den konkrete gjennomføringa.

HVORFOR VERVE?

Det er sjølsagt viktig å verve nye medlemmer hele tida, under enhver politisk situasjon, men den situasjonen vi står oppe i nå gjør dette behovet enda sterkere:

1. Situasjonen i Rød Ungdom i dag, er at vi har alt for få skoleelever spesielt, og for få medlemmer generelt.
2. Den politiske situasjonen rundt oss gjør at Rød Ungdom hele tida blir utsatt for press om å jobbe med alle de

tusen viktige sakene som folk sloss for. Dette gjør at vi lett dras mot forskjellige retninger og splittes. Spesielt når vi er få, når ml-bevegelsen er ideologisk på deffensiven, når det er viktig for oss å oppnå konkrete resultater. I en sånn situasjon er vi nødt til å sloss hardt for å samle organisasjonen rundt felles oppgaver som drar oss i samme retning.

3. Målet vårt er å få innflytelse blandt ungdommen - ungdommen finns på skolene - derfor driver vi bøllekurs for jenter i skolen for å verve skolelever.

KONKLUSJON

Den viktigste måten å løse disse problemene på i dag, er å verve skolelever gjennom bøllekurskampanja. Da oppnår vi:

- en styrking av ungdomsforbundet medelmsmessig
- konkrete resultater å vise til - for oss sjøl og for hele Rød Ungdom
- innflytelse på skolene.
- drive jentekamp i praksis - få folk til sjøl å sloss mot undertrykkinga og for kunnskap.

KONKRET PLAN

Kampanja deles i 4: - A. Forberedelser til kurset

- B. Sjølve kurset
- C. Aktivitet/oppfølging etter kurset
- D. Langsiktig strategi for jentekampen på skolene.

A. Forberedelser til kurset

Hvert lag og DS skal ha/velge en sjefsbølge/bølgeleder som går i spissen for jobbinga. Vi ønsker i hovedsak at kurset skal være på skolen - 3 kvelder fortløpende. Men, blir dette for vanskelig, så kjør kurset ei helg.

- Ta kontakt med elevrådet/en lærer(kvinnelig!)/ jentene i en klasse. Presenter kurset gjennom løpeseddel og plakater (ny løpesedler og plakater blir trykt)

- Avtal et møte på skolen - f.eks en midtttime - hvor kurset presenteres mer detaljert - dette er viktig for mobiliseringa.
- De som skal lede kurset må skaffe seg Rød Ungdoms Bølleledermappe. Les og studer den nøye!
- Kontakt Studieforbundet Ny Verden for økonomisk støtte. Få tilsendt skjemaer som skal fylles ut og retuneres. (Utfylling og regler står beskrevet i bølleledermappa).

B. Sjølve kurset

- På hvert kurs skal det være en verveansvarlig eller sirkelansvarlig. Det er viktig at det først og fremst er Rød ungdomssirkel som skal være tilbudet, og ikke Jentefrontsirkel.

Vi kan tilby to typer sirkel:

- Rød Ungdoms grunnsirkel
- Sirkel om kvinnepolitikk

Til begge sirklene skal folk lese AKP's kvinnebok "Vi eier morgendagen". Til sirkel om kvinnepolitikk foreslår vi følgende pakke:

- 6-timers-dagen - hefte av AKP/RV
- AKP og kvinnekampen - LM-vedtak
- Vi er halvparten - Siri Jensen
- Den progressive mannen - Kjersti Ericsson

Denne sirkelen krever litt mere jobbing, fordi den må settes sammen til en helhet. I tillegg kan stoffet være noe vanskelig for nybegynnere.

Rød Ungdom skal lage sin egen jentesirkel om Jentepolitikk som kommer ut i løpet av januar/februar.

- Det har nå kommet ut ei bok - Håndbok for bøller - av Liv Finstad m.gl. som sikkert er et bra tilbud til folk. Boka er for folk som har vært på bøllekurs.
- Målsettinga for hvert kurs er 20% verving
- Rød Ungdom må gå i spissen for å bygge opp Jentefrontgrupper på skolene. Disse gruppene skal ikke være "jente-grupper" eller likestillingsgrupper o.l., men Jentefrontgrupper tilknyttet Jentefronten og Kvinnefronten. Vi må

sloss for at Jentefrontgruppene ikke skal være "uavhengige" men tilknyttet Kvinnefronten.

Jentefronten finns pr. i dag i Oslo, Akershus, Trondheim, Stavang. og Bergen. Derfor bør folk kontakte Kvinnefronten på de andre stedene får å få informasjon, politisk plattform osv. I tillegg bør dere henvende dere til jenteutvalget i Kvinnefronten evnt. Jentefronten i de større byene.

Oppstartning av Jentefrontgrupper må altså lanseres i løpet av kurset.

- Det å knytte jentene til Kvinnefronten vil si å knytte dem til den radikale delen av kvinnebevegelsen. Dette er jævlig viktig. Vi vil helt sikkert få en hard kamp med AUF og SU om hvem som skal høste fruktene av det vi sår!
- På slutten av kurset må det holdes en Rød Ungdom-appell. Det er viktig at kurset blir markert som et Rød Ungdom-kurs og av vi markerer oss som Rød Ungdommere! Appellen må dere lage sjøl, men ved første redigering av bøllemappa, skal en sånn appell inn.

2. Aktivitet/oppfølging etter kurset

- Jentefrontgruppene på skolene må bli en organisasjon, dvs. at de skal velge leder og styre (ikke noe "flat struktur"!) Plattformen for arbeidet må være:
 1. Gå i spissen og organisere "bøllereglene" på skolen/ i klassen. Målet er å lage "opprør i klassen", få jentene sjøl til å sloss mot forskjellsbehandlinga i timeene.
 2. Arrangere flere bøllekurs på skolen (Rød Ungdoms kurs)
 3. Jobbe i forhold til elevbevegelsen (YLI/NGS)
Vinne elevrådet for jentepolitiske saker som er aktuelle i elevbevegelsen for tida.
- DS skal ha en person som er ansvarlig for å følge opp jentegruppene.
- Jentegruppene skal jobbe i forhold til landsmøtene i NGS og YLI og sloss for å bli valgt som delegat.

- Samle bølgelederne til våren for å oppsummere arbeidet så langt.
- Videre har vi en idé om å ta initiativet til en "Jentedag" på skolene en eller annen gang på vårparten, muligens i forbindelse med 8.mars. Dette kan bli litt av et prosjekt som er verdt å jobbe litt med - kom med ideer!

D. Langsiktig strategi

Dette punktet krever en mye større diskusjon som vi må ta i tida framover. Men i hovedtrekk mener vi at den langsiktige strategien for jentekampen på skolene, er å bygge Jentefronten til en landsomfattende organisasjon i løpet av 1989 som skal jobbe i forhold til elevbevegelsen - YLI/NGS.

LYKKE TIL!

Hilsen arbeidsutvalget
i Rød Ungdom

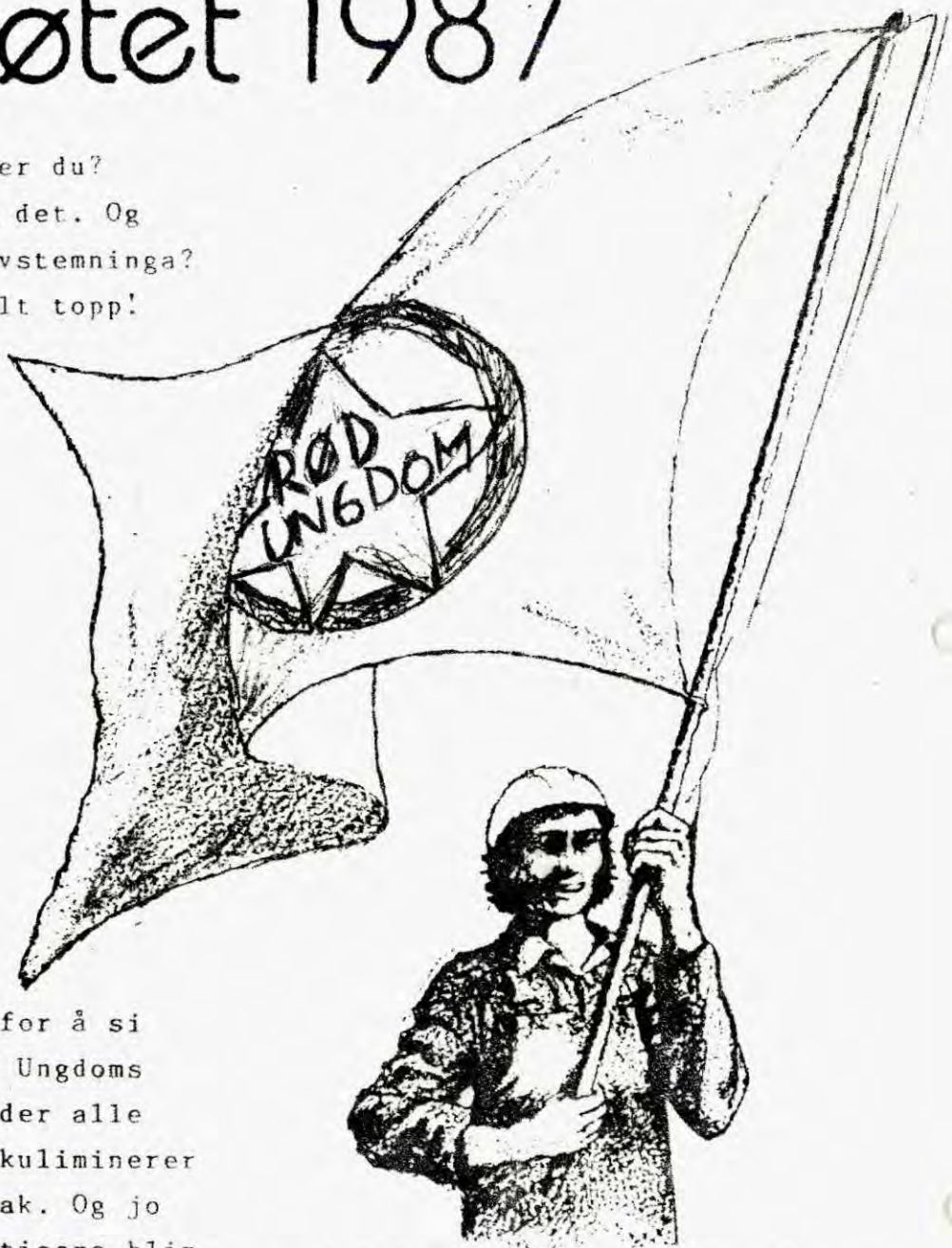

**BØLLE-
LEDER**

landsmøtet 1987

LANDSMØTEåhh...husker du?

Ja, han og hun sa det og det. Og husker du den kaotiske avstemninga? Nei, jeg syns den var helt topp! To stemmer fra!

Landsmøter er stort, for å si det sånn. Det er der Rød Ungdoms linjer avgjøres, det er der alle diskusjonene i perioden kuliminerer i form av håndfaste vedtak. Og jo flere landsmøter - jo artigere blir det. Man skjønner liksom og ser mer for hver gang. Mitt første landsmøte husker jeg ikke stort fra, f. eks.

Hva er det som er så stort med landsmøter? Vi kommer oss liksom litt ut av det daglige slitet - diskuterer linjer og kampen for sosialismen og for den revolusjonære bevegelsen som helhet. Landsmøtet er ofte der vi hvert annet år skaffer oss oversikten over situasjonen vår helhetelig sett. Det er da vi får representert alle

uenighetene og tar stilling der flertallet avgjør.

Og nå gleder jeg meg til landsmøtet. Ikke fordi jeg gleder meg så mye til all kritikken på fristene som sprakk, da Huldre ble sjuk og maten ikke strakk til. Jeg gleder meg aller mest til å få avgjort hva som er flertallet i Rød Ungdoms linje på diverse spørsmål.

SKOLEPOLITIKK

I denne perioden har hele Rød Ungdom diskutert og utvikla masse ny skolepolitikk. Vi starta med

den berømmelige skolepengeboikotten, bevega oss videre til Veierødmodellen og IB-linjene, A-/B- og C-lag, fram og opp med jentenes situasjon og på sommerleiren heiste vi oss skikkelig opp i fugleperspektiv for å se tydeligere og klarere hvor for er skolen sånn som den er? Vi har gått tilbake til virkeligheten og jobber nå helt konkret i forhold til jenter i skolen - gjennom hølekursene. For en utvikling!

I dette BV kryr det av innlegg knytta til en prioriteringsdebatt. Skal interessekampen eller bøllekursene være Rød Ungdoms hovedoppgave? Skal det å utvikle en analyse av skolen i dag være en oppgave for et lite revolusjonært ungdomsforbund? JA! Det ser ofte ut som at vi alltid er uenige om prioriteringer. Det som er stort med landsmøter - er at de viser hva uenighetene egentlig dreier seg om. Det dreier seg om politikk, om strategien for det revolusjonære ungdomsforbundet i Norge. Landsmøtet skal ta stilling til innholdet, også forma, men ofte følger faktisk forma det innholdet vi bestemmer oss for.

Og det er viktig å følge med. Ofte kan vi med skråsikkerhet hevde at "landsmøtet sist vedtok det og det", eller "nå bryter dere med landsmøtets vedtak". Les referatet fra forrige landsmøte godt i perioden som kommer fram mot landsmøtet. Jeg er iallefall sjøl ganske sikker på at landsmøtets vedtak om interessekampens plass i Rød Ungdom ikke står i motsetning til AUs linje.

Hvis vi leser beretninga, og innledninga til beretninga vil de fleste som vil se, og vil skjønne, se at landsmøtets linje lever i beste velgående fra AUs og sentralstyrets side. Nok om det. Et nytt landsmøte trengs for å gjøre sånne ting klarere.

SKOLEDEBATT

Landsmøtet har en hovedsak, foruten det obligatoriske beretning, vedtekter, og valg av sentralstyre. Det er denne hovedsaken som også gjør at jeg gleder meg sånn. Vi skal i år ha skolediskusjonen som hovedsak på landsmøtet, vi skal vedta et nytt skoleprogram!

For de som husker...det er nå 4 år sida sist Rød Ungdom diskuterte og vedtok skoleprgram. Et stykke lenger er vi kommet siden da. Vi ha skjönt litt mer av hva slags institusjon skolen er, hvordan klassekampen i skolen foregår, vi har lært og kunnet avsløre mer om hva som er borgerskapets planer med skolen idag, og ikke minst - vi har så smått begynt å streke opp hvor vi vil i framtida. Er vi for å oppløse skolen som institusjon hvis kommunismen skal bli realitet? Eller mener vi at den sosialistiske

skolen kan være arbeiderklassens reskap for å styre samfunnet? Se det skal landsmøtet avgjøre!

Ikke nok med det. Vi har idag en mengde konkrete standpunkter. Mange av dem kjører vi daglig. Men ser vi de helhetlige konsekvensene av vår konkrete politikk? Eller blir det ikke ofte sånn at "jammen dette er da elementært", eller "dette har vi da alltid ment". Vi ser ikke det store sammenheng i et sett med konkrete standpunkter hvis vi ikke veit hva de skal brukes til. Derfor er det viktig å knytte de konkrete standpunktene til den helhetlige analysen. Mange tror forøvrig også at hele skolen-som-vesen debatten er idealistisk og tatt ut av løse lufta. Programdiskusjonen på landsmøtet skal vise og utvikle forholdet mellom de konkrete standpunktene og grunnlaget vårt.

Vi skal vedta et skoleprogram som har omtrent disse delene:

1. Skolen under kapitalismen.
 - a) Skolen som institusjon under kapitalismen. Analysen.
 - b) Omstilling av skolen idag.
 - c) Generelt om grunnskolens utvikling og vid. skoles utvikling.
 - d) Konkret program for grunnskolen, gymnaset og yrkesskolen. Linjer og krav.
2. Skolen under sosialismen.
 - a) Kommunismen - vårt endelige mål. Oppløsning av alle institusjonene.
 - b) Kampen for å nå målet - det sosialistiske samfunnet. Hvordan sikre arbeiderklassen makta.

Vi tenker da på å få et helhetlig skoleprogram som inneholder vår analyse av skolen idag, konkrete krav og ikke minst vårt alternativ. Det konkrete programmet gir vi ut som særtrykk i tillegg til det store programmet.

HVA ER VÅR OPPGAVE I DAG?

Ikke nok med at vi skal vedta et skikkelig skoleprogram, vi skal også se oss sjøl, i verden. Det er beretningsdelen. Driter Rød Ungdom i interessekampen? Hva er interessekamp? Hva er klassekamp? Og ikke minst hva er den revolusjonære bevegelsen i Norge sin oppgave?

Lenin sier det sånn: "Engels anerkjenner ikke to former for den store kampen til sosialdemokratiet (politisk og økonomisk), men tre for han stiller den teoretiske kapen på linje med de to første formene." (HMG s.34)

Lengre ned siterer han Engels: "For første gang på lenge har det eksistert en arbeiderbevegelse, blir kampen ført på de tre områdene i samsvar med hverandre - den teoretiske, den politiske og den praktisk-økonomiske (motstand mot kapitalistene) - i harmoni og på systematisk vis." (HMG s.35)

(NB! Lenins egne understrekninger)

Hele denne diskusjonen skal vi ta stilling til på landsmøtet. Og det kan trenges. Her og nå hagler skjellsorda, det trengs en politisering av debatten. Både gjennom beretninga, men ikke minst gjennom skoleprogrammet.

Vi er igang, la oss alle sikre at det blir en skikkelig behandling av landsmøtets saker i hele organisasjonen - flertallet avgjør!

AU og idealisme

I siste styreskriv legg Arbeidsutvalget i Raud Ungdom fram organisasjonens planar for hausten og fram mot landsmøtet. 87. Styreskrivet er det siste og avgjerande skrittet i retning eit omfattande ideologisk og politisk linjeskifte. Hovudprinsippa i den nye linja er reindyrka idealistisk og strir såleis med sentrale sider i Marxismen. Raud Ungdom har det siste året vandra rundt i eit politisk tusmørke. No ber det rett ut i den svarte natta.

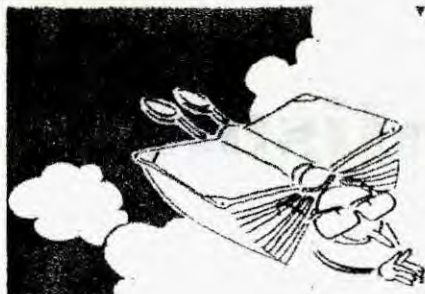
I "Kvar kjem dei riktige tankane frå" skriv Mao innleiingsvis: "Kvar kjem dei riktige tankane frå? Faller dei ned frå himmelen? Nei. Dei kjem frå den samfunnsmessige praksis og frå den aleine. Dei kjem frå tre slags samfunnsmessig praksis, nemlig kampen for produksjon, klassekampen og vitenskapelige eksperimenter. Det er menneska sitt tilvære i samfunnet som bestemmer tenkinga deira."

For marxister er dette sitatet elementært. Det er nettopp difor eg gjentek det. Eg forstår det no har vorte naudsynt.

Grunnlaget for revolusjonær tenking blant folk er deira samfunnsmessige praksis. I Raud Ungdom prioriterer vi skoleelevar. Strategien vår må difor vere å ta utgangspunkt i den samfunnsmessige praksisen i skolen. Freistnaden om å vinne oppslutning om ei revolusjonær linje må heile tida byggje på dei konkrete røyntslene skoleungdom gjer i skolen.

Borgerskapet sin strategi for skolen angrip ungdom sin rett til å lære noko i skolen. På almenfaglig er rammevilkåra vorte verre og verre. Skolepengane auker, verdifaga fortrengjer redskapsfaga, linjeskilnaden viskast ut, skolemateriellet er for gammalt osv.

8 yrkesfaglig er maskinane ubruk-
 lige, lærarane manglar, skole-
 engane auker, elevane må sjølv
 inne lærlingepraksis og mykje av
 tdanninga gjev ikkje fagleg komp-
 tanse. Alment er lærarane under-
 etalte, vilkåra for studiefinan-
 iering drastisk forverra, finan-
 ieringa har vorte eit fylkeskom-
 unalt ansvar osv. Kort sagt:
 kolen er i mindre grad vorte ein
 tad 8 lære, i større grad ein stad
 i vere.

Kva er så AU sitt svar på dette?
 Ig dreg fram sentrale sitat frå
 len nye planen, slik den kjem til
 uttrykk i styreskrivet: "Det er
 ikke svakt interessekamparbeid i
 seg sjøl som er hovedproblemet i
 forhold til "virkeligheta". Hov-
 edproblemet er at vi ikke klarer
 8 sette premisser og være på off-
 ensiven i den ideologiske kampen
 rundt vårt alternativ til kapi-
 talismen." (s.8).

"Interessekampen og dagskampen
 vil alltid foregå sjøl om vi ikke
 er der." (s.8).

"Framtida er idag, i den for-
 stand at det er idag vi utformer
 ideene om hvordan vi vil at ting
 skal se ut i morra. Det er idag
 vi setter navn på måla vi ønsker
 8 nå i framtida. Hvis vi ikke
 klarer 8 sette navn på framtida,

har vi ikke ei framtid 8 kjempe
 for." (s.8).

AU ønskjer 8 vinne tankane til
 folk. Det er sjølsagt viktig.
 Problemet oppstår når AU vil vinne
 tankane til folk utan 8 ta del i
 deira samfunnsmessige praksis.
 Korleis skal vi greie 8 "sette pre-
 misser i den ideologiske kampen"
 uten sjølv 8 gå i spissen for int-
 eressekamparbeidet? Det skjønar
 ikkje eg.

AU sine konklusjoner byggjer på
 et feilaktig syn på korleis revo-
 lusjonære idear utviklar seg.
 Revolusjonær kamp byrjar med kamp
 for reformar. For skoleelevar by-
 rjar han med ein kamp for ein bet-
 re skole. Organiseringa av denne
 kampen er ein prosess som gjev folk
 politisk røyndom. Kvar veg denne
 røyndomen trekke folk er ikkje av-
 gjort på førehand. Ofte utviklar
 reformkampen refomistsike idear.
 Folk trur ein kan nå måla utan 8
 ta et oppgjør med systemet i seg
 sjølv. Eller: Dei små forandring-
 ene kampen for reformar kan gje,
 gjev folk illusjonar. Anten stad-
 fester reformane systemets legi-
 timitet eller så godtek folk av-
 grensa mål fordi dei godtek syst-
 emet sine premissar. I begge til-
 felle: Kampen for reformar ut-
 viklar ikkje ein grobunn for rev-
 olusjonære idear.

Kommunistpartiets oppgåve er nettopp å syte for at reformkampen ikkje utviklar reformistiske tankar i folket. Kommunistpartiets oppgåve er å gå i spissen for reformkampen, lære av folkets røyndom og fostre dei. "Fr  folket, til

folket," seier Mao. Raud Ungdom si oppgåve er å ta del i kampen for en betre skole under kapitalismen, samle elevane mot borgerskapet sin skole-olitikk og samstundes synleggjere kapitalismen sine avgrensinger. Kampen for en betre skole under kapitalismen er ikkje reformistisk i seg sjølv. Det er ideane bak kampen som avgjer det revolusjonære innhaldet.

AU si linje er eit døme på kor galt det kan gå når ein ikkje forstår dette. "Interessekampen og dagskampen vil alltid foregå sjøl om vi ikkje er der!" Tull. Interessekampen blir reformistisk dersom vi ikkje er der. "Hvis vi ikke klarer å sette navn på framtida, har vi ikkje ei framtid   kjempa for!" Tull. Skoleelevar

har allereie sette navn på framtida: Vekk med skolepengar!. Ja til skikkelig studiefinansiering! Auk l rerl na! Obs. Og n r desse krava ikkje blir innfridd seier vi: Sosialismen er naudsynt!, Skal nokon d  høyre på oss må vi i kvart tilfelle ha synt trynet v rt i interessekampen.

AU si linje er såleis ein freistnad på å byggje Raud Ungdom i vakum. Politikken er utvikla i eit vakum. Planen er å komme dalande ned i skolegarden med dei rette svara i kjefter. Latterleg. Kameratat! Dei rette tankane faller ikkje ned frå himmelen. Dei kjem frå den damfunnsmessige praksis.

Det teoretiske grunnlaget for AU sine vilk rlege konklusjonar, finn ein i kapittelet "Kamp mot de herkende tankene" (s.9-10). Her seiast det rett ut: "De herskende tanker er herskernes tanker. Dette mener vi er den viktigste måten som folk blir holdt vekk fra makta og undertrykt på idag." (Min uth.) Og svaret på dette allment er som följer: "Gjennom å gi folk kunnskap om egen undertrykking kan vi få fram at folk må kj mpe mot kapitalisme og for sosialisme." (s.9) AU i Raud Ungdom har forfalt i den reinaste idealisme. Det er dei kapitalistiske produksjonsforholda som held folk vekk frå makta. Det er borgarskapet sin kontroll

over produksjonsmidla og overbygginga (deriblandt skolen) som held folk vekk frå makta. Det er mangelen på demokrati som held dei vekk frå makta. Sjølsagt er folkets tankar ikkje uvesentlege. Men det er ikkje tankane i seg sjølve som undertrykkjar dei.

Dessutan: Tankane utviklar seg gjennom praksis. Kunnskapen om undertrykkinga utviklar seg gjennom praksis. Folk blir ikkje revolusjonære fordi vi forteller dei at dei er undertrykte. Folk blir revolusjonære fordi praksis viser at reformkampen er avgrensa og fordi kommunistar slåss med dei og

politiserer dei.

Til slutt: Kunnskap er ikkje same som makt. Kunnskap er en føresetnad for makt. Javel. Mykje av denne kunnskapen lærer folk på skolen. Idag som før. Arbeidserklassa lærer å lese og skrive. Og mykje anna. Alt saman er naudsynt når arbeidsfolk skal styre. Ein blir ikkje dum av å gå på skolen. Ein blir dummare av ikkje å gå på skolen. Høyrar ein noko anna i Raud Ungdom blir ein i kvart tilhøve ikkje noko klokare

VIGGO

Ingen spørsmål, takk!

*Spør meg ikke om penger
sa den rike rockesangeren
Jeg gjør det for
rockens skyld.*

*Spør meg ikke om krigen
sa den bistre majøren.
Jeg trener mine soldater for
fredens skyld.*

*Spør meg ikke om politikk
sa den travle industrimagnaten.
Mine fabrikker produserer for
framskrittets skyld.*

*Spør meg ikke om kriser
sa den store rederen.
Mine båter seiler ikke for
moro skyld.*

*Spør meg ikke om makt
sa den korruperte politikeren.
Jeg sitter her bare for
folkets skyld.*

*Spør meg ikke om tilgivelse
sa den dømmesjuke biskopen.
Jeg er her på jorden for
guds skyld.*

*Spør meg ikke om loven
sa den ventende bøddelen.
Jeg henger folk for
rettferdighetens skyld.*

*Men spør meg
sa den sultne arbeidsløse
spør meg om retten til
arbeid.
Det er sanne spørsmål
jeg må leve av.
At jeg er født, er ikke
min skyld.*

Sam O. Kjenne

Interessekampen som ble vekk

Rød Ungdoms arbeidsutvalg har lagt fram organisasjonens planer for høsten og staka ut retninga fram mot landsmøtet i -87. Planene har i følge AU gjennomgått "en del forandringer for å gjøre kartet mer i pakt med terrenget". Au hevder at det ikke dreier seg om noen linjeendring, men en videreutvikling av den tidligere linja.

Jeg er uenig i dette og mener den nye linja bryter med intensjonene i landsmøtets kommentarer til beretninga og tidligere vedtatt plan fra sentralstyret. Hovedintensjonene i disse tidligere vedtaka i overordna organer var at interessekamparbeidet skulle styrkes, gjennom kampen skulle det legges stor vekt på å utvikle politikk og strategi. En viktig sak skulle være å flette systemkritikken og ideologisk kamp inn i interessekamparbeidet. Dette har ikke skjedd. I stedet har AU trekt i gang til dels omfattende diskusjoner som "Blir du dum på skolen" og diskusjonen "Oppløs skolen", som i og for seg er en interessant og viktig diskusjon, men som ikke har brakt Rød Ungdom

et skritt videre i interessekampen på skolene. For ikke å bli misforstått, det er bra at hundre tankeretninger strides. Det er når det nye SVARET gjøres til et alfa omega ting bærer galt avsted.

Det ville bli forlangt hvis jeg skulle gå inn på disse diskusjonenes innhold her, men tar gjerne den diskusjonen seinere.

INTERESSEKAMPARBEID SOM BASIS

AKP ml er et parti for arbeiderklassen i Norge. Målsettinga er å organisere og utvikle den krafta som finnes i arbeiderklassen fram mot revolusjon og sosialisme. Skal dette være mulig må partiet være ledende i arbeiderklassens viktigste masseorganisasjon, fagbevegelsen. Gå i spissen for lønnskrav, bedre arbeidsmiljø, kortere arbeidstid etc. Dette er elementært. I tillegg så er det viktig for den revolusjonære bevegelsen å trekke inn andre samfunnssaker og vinne oppslutning for dem i arbeiderklassens masseorganisasjon. Politisering skjer ved at vi tar opp porno, Sør-Afrika, barnehageutbygging etc.,

sjøl om dette ikke er reint faglige krav. Systemkritikk, ideologisk kamp og verving til den revolusjonære bevegelsen skjer (i hvertfall bør skjer) dels gjennom denne kampen som føres, dels gjennom tilknytning til det sosiale miljøet rundt, personlige uformelle diskusjoner. I hvor stor grad systemkritikk er direkte knytta til kampen bevegelsen fører, vil henge sammen med den taktiske situasjonen. (Hvor langt kan vi gå før systemkritikken snur seg til kritikk mot oss)

Dette virker kanskje elementært? Etter min mening kan dette mønsteret føres over på Rød Ung-

spesielt.

2. Knytt i stor grad annen politisk virksomhet til elevråds/interessekamparbeid. Som for eksempel anti-imperialistisk arbeid, egen jenteorganisering, anti-rasistiske grupper etc. (Dette betyr ikke at vi ikke skal drive denne typen arbeid utafor skolen)

Politiser elevrådene, frem skolepolitiske og andre diskusjoner som hører hjemme her. Ta kamp mot den apolitiske måten mange elevråd jobber etter i dag.

3. Frem systemkritikk der dette er mulig og taktisk riktig i kampen, organiser i tillegg egne arrangementer hvor dette er lagt

doms arbeid. Bytt ut AKP med Rød Ungdom og fagbevegelsen med NGS og YLI, og vi har ei linje å jobbe etter.

1. Ta utgangspunkt i at elevbevegelsene skal være Rød Ungdoms basis. Dette betyr at ingen er Rød Ungdommere og skolelev eller lærling, uten på et eller anna nivå å være tilknyttta elevorganisasjonen.

Rød Ungdoms framgang, tilbakegang må ta utgangspunkt i elevorganisasjonenes utvikling generelt og vår innflytelse på denne utviklinga

hovedvekt på. Gå i spissen for å bygge et politisert sosialt miljø hvor systemkritikk dominerer, vinn de framskredne til den revolusjonære bevegelsen.

Dette er de tre fasene vi må gjennom i arbeidet med å bygge Rød Ungdom på skolene. Ta utgangspunkt i kampen, politiser og led denne, vinn folk til Rød Ungdom gjennom systemkritikk. Det sier seg sjøl at skal denne strategien lykkes må vi ha hele ungdomsbevegelsen i ryggen. Vi må utvikle politikken, strategien - diskutere

taktikk etc. De som står fremst i reformkampen av Rød Ungdommere må få stimulans fra det revolusjonære ungdomsforbundet for å ikke bli oppslukt i reformarbeidet, noen må være støttespillere når folk er modne for studiesirkel etc.

OM Å VINNE HUENE TIL FOLK

I den nye planen kan jeg ikke se noe til denne linja. Men her kan vi svart på hvitt lese: "Men framover må vi prioritere diskusjonene på skolene høyere, og ikke bare demonstrasjoner og aksjoner." Hva menes med dette? Er det overhode mulig å få folk med på aksjoner etc uten at det har foregått diskusjoner? Skal vi fremme diskusjoner for diskusjonenes del? Eller: "Et hovedproblem med denne planen er å gjøre Rød Ungdom bedre i stand til å ta opp kampen om tankene". Hvilke tanker? Til syvende og sist er folks handlinger en konkretisering av hvilke tanker som seirer opp i huene deres. Handlingene påvirker igjen tankene, både til den som utfører handlingene og de som blir berørt av den/oppfatter den. Derfor er det kampen om folks handlinger som må være et hovedmål. Bare handlingene kan vise hvilke tanker som får gjennomslag. Dette krever et konkret program for handling, til og med aksjoner og demonstrasjoner.

Eller: "Spørsmålet blir hvordan Rød Ungdom skal bli en organisasjon som setter premissene for den ideologiske kampen, sånn at folk må forholde seg til våre svar i motsetning til at den herskende ideologien setter premissene". Hva betyr det å sette ideologiske premisser? Kan dette gjøres gjennom å "finne de riktige svarene", "treffe" elevene i skolen etv.? Etter min mening ligger det et felle i den typen tenkning som gjennomsyrrer mye av planutkastet. Ei felle som fører oss ut i evig søken etter SVARET.

Hva må til for at vi skal kunne sette premissene for den ideologiske kampen på skolene? For at vi skal være på offensiven i forhold til borgerskapets ideologi? Dette dreier seg om styrkeforholdet i klassekampen. Rød Ungdom blir en organisasjon som setter premissene den dagen kapitalismen er i krise, borgerskapets ideologi i forrætnelse og ml-bevegelsen har greid å ta ledelsen i opprøret. Da stiller flertallet spørsmål, løsrevet fra borgerskapets premisser. Det gjør de uavhengig om Rød Ungdom har på programmet å oppløse skolen eller ikke.

Jeg er ikke imot at diskusjoner som oppløser skolen går i Rød Ungdom, men jeg mener feilen ligger i at

de gjøres til et spørsmål om liv eller død, og dermed mobiliseres alle krefter til å finne "svaret". Dette hemmer utviklinga av en politikk og ei linje for kampen som folk har muligheter til å gripe og drive interessekamparbeidet framover. Tilsynelatende står dette ikke i motsetning til hverandre, men i det virkelige livet arter det seg annerledes.

Rød Ungdom er en liten organisasjon med begrensa ressurser, hva "linja" er preger tenkinga til folk, som igjen preger handlingene. Hva er viktigst? Diskutere og lese om den instrumentelle læringas undertrykking av jenter og arbeiderunger og hvordan denne institusjonaliserte læringa kan avskaffes i prosessen mot det kommunistiske samfunnet, eller ting som "En plattform for jenteopprøret i skolen", "Borgerskapets planer med skolen i et høyteknologisk kapitalistsik samfunn", "Politiser elevbevegelsene" etc. Hva fremmer en revolusjonær praksis?

POLITIKK UTVIKLES GJENNOM KAMPEN

Det som er igjen av Rød Ungdoms eksterne prioritering er bøllekursene. Et bra tiltak som kan føre oss langt på vei som et middel til å reise interessekampen blandt jentene på skolene. Men det forutsetter at det er dette

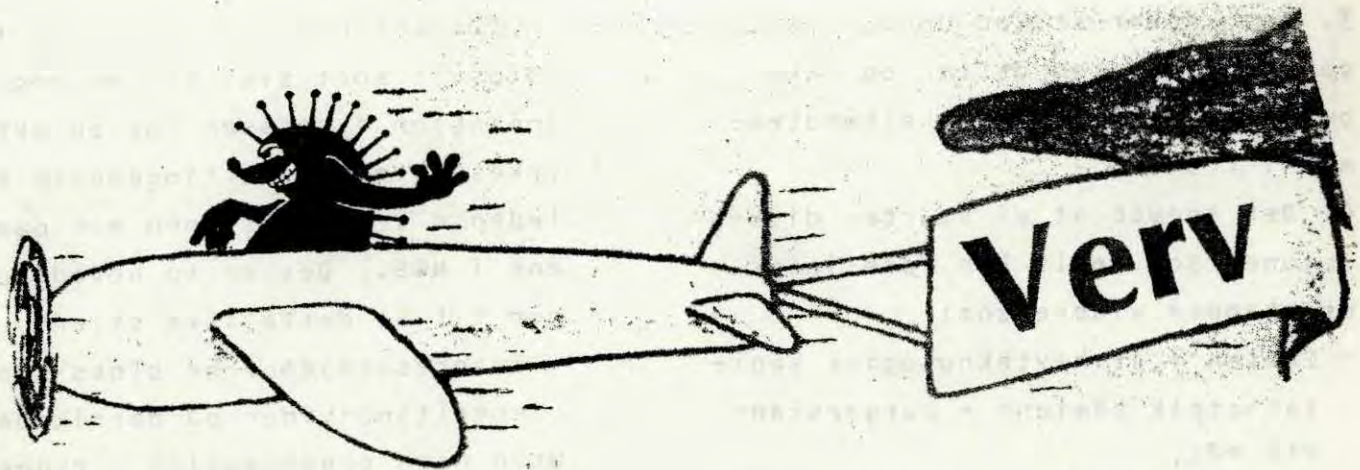
som er målet. Det forutsetter at dette ikke er et "prosjekt" for å skaffe Rød Ungdom medlemmer.

Hva er det politiske målet med bøllekursene? Skal de knyttes til at jenter blir ledende i elevbevegelsene? Målet mener jeg kommer dårlig fram i planen.

Foruten bøllekursene er videregående studiesirkler og interne diskusjoner om skolepolitikk blandt de tre hovedprioriterte oppgavene våre. Interne diskusjoner som jeg antar blir en fortsettelse på "Blir du dum på skolen" og "oppløs skolen" diskusjonene.

Jeg kunne sjølsagt valgt å tro at interessekampprioriteringa ville bli ivarettatt gjennom bøllekursene. Desverre er jeg redd for at det ikke er tilfelle. Til nå har jeg bare hørt at de skal gi jentene en "åpenbaring" og at de skal ende i folkeaksjoner. Ikke et ord om at målet er et konkret program for opprøret som må arte

seg forskjellig fra skoleslag til skoleslag på skolene, om strategi for at jentene skal ta det apparatet elevbevegelsene tross alt er osv. Etter det som står i planen vil en viktig målsetting være å reise "Blir du dum på skolen"-diskusjonen på NGS og YLIs DU/GU årsmøter og landsmøter. ET forslag jeg er helt i mot. Denne diskusjonen er det full forvirring rundt og uenigheter på internt i Rød Ungdom og så skal vi begynne å reise den på arrangementene til elevbevegelsene? Etter min mening vanvidd og uttrykk for liten forståelse for forholdene i elevbevegelsene. HVA BETYR EN VIRKELIG INTERESSEKAMPPRIORITERING?

Innledningsvis har jeg prøvd å trekke opp det jeg mener bør være hovedlinja i synet på interessekampen. Dette er mer allment, og

bare brukbart som et utgangspunkt. Feilen vår er sjølsagt at vi er kommet kort i utviklinga av ei konkret linje i interessekampen. Her er noen ideer:

1. Rød Ungdoms hovedoppgave må være å utvikle og lede jenteopprøret på gymnaset og yrkesskolen. Målet må være at jentene tar makta i elevbevegelsene på sine premiser og driver hele interessekamparbeidet framover. Dette ekskluderer ikke gutta i kampen, leda med jentenes politiske utgangspunkt.

2. Dette krever at vi starter diskusjonene om hvordan vi skal nå dette målet, som:

- Hvordan arter undertrykkinga seg i de forskjellige skoleslagene
- Hvordan utløser vi og organiserer den krafta som kan gå i spissen - en konkret plattform å jobbe etter.
- Bøllekursene som middel i kampen

3. Det krever at Rød Ungdom reelt, som organisasjon deltar og ikke overlater dette til enkeltmedlemmer i fronten.

4. Det krever at vi starter diskusjoner som reelt kan føre interessekampen videre som:

- Skolen i et høyteknologisk kapitalistisk samfunn - borgerskapets mål.
- Elevorganisasjonenes rolle, oppgaver - i et revolusjonært perspektiv.
- Fagkritikk - som en del av kampen mot den borgerlige indoktrineringa.
- Opprøret i NGS - hvor kommer det fra etc.

Målsettinga bør være å på forholdsvis kort sikt bli en organisasjon i spissen for en aktiv yrkesskoleelev/lærlingemasse og ledelse i opposisjonen mot pampene i NGS. Det er to hovedgrunner til at dette ikke skjer:

- Interessekjemperne sloss som enkeltindivider på barrikadene uten noen organisasjon i ryggen til å se ting "litt Utafra", holde opp perspektivene og fornye politikken og strategien.
- Rød Ungdom som organisasjon er mer interessert i å diskutere skolen under sosialismen eller fraværet av sådan.

KARL

Berre

Det er berre draumar
Det er berre stemning
Det er berre våren
Det er berre kjensler
Det er berre kjertlar
Det er berre sentimentalt
Det er berre noko
som alltid går over
Overgangsaldrar

Du misforstår berre
Det er berre løynde kompleks

Det er berre noko med rot i din barndom
Det er berre tilpassingsvanskar
Det er berre ein eller annan
kasus i psykiatrien

Det blir berre ugreie av det
Du kjem til å dumme deg berre
Sikrast å trekke på akslene berre
og smile trøyt eller skeivt
Nedlat deg ikkje iallfall
Hald det på avstand
Det er berre
livet

Arnljot Eggen

- Driver vi økonomisme ?
- Styrke på borgerlig politikk ?

OM INTERESSEKAMP OG ANDRE TRIVIALITETER.

Engels og jeg mener at en kommunistisk bevegelses oppgave kan deles i 3 punkt:

- 1) Å drive økonomisk kamp eller IK
- 2) Politisk kamp
- 3) Teoretisk/filosofisk kamp-
kjempe for vårt teoretiske grunnlag

Vårt strategiske mål er et kommunistisk samfunn. Å oppnå dette forutsetter at flertallet av folka i Norge først å fremst "mekker" en revolusjon som det norske proletariatet går i spissen for. Jeg mener at hverken AP eller SV kommer til å gå i spissen for denne. Det er nok AKP/RU/NKS som må trå til. Skal vi kunne utvikle et pol. grunnlag for denne må vi kjenne arb.klassens virklighet, tankene og forhåpningene. All teori og politikk vi utvikler må ta utgangspunkt i folks objektive virklighet og vi må kjenne deres subjektive virklighet. Ellers blir det skrivebordspolitikk, vi blir sekteriske og alt vil gå på tryne. All teori må ta utgangspunkt i praksis. dette er viktig både når det gjelder f.eks kampen mot instrumentell læring og når det gjelder våre linjer for kamp og revolusjon.

Lenin og jeg mener at vår oppgave er ikke å vere en ånd som svever over den spontane bevegelse. Vi må heve bevegelsens nivå og slett ikke vere et haleheng.

Forutsetningen for dette er at vi deltar aktivt i alle "kampavsnitt" og er i ledelsen for bevegelsen

Hva er økonomisme eller reformisme som det stort sett kalles idag ?

Reformisme er den kampen som er knyttet til en ideologi som sier at hvis "brødkravene" blir innfridd får vi et sosialistisk samfunn. SV står på denne linja. AP/AUF sier f.eks. at de vil ha 20% mere sosialisme. (Dette standpunktet forutsetter at en på genialt vis mener at Norge idag er ganske sosialistisk.) RU'ere og AKP'ere mener ikke dette. Tvert imot mener vi både at Norge idag er kapitalistisk og at arb.klassen sansynligvis må gjennomføre en væpnet revolusjon for å legge grunnlaget for sosialisme og kommunisme. Altså er IK knyttet til vår revolusjonære teori ikke økonomisme/reformisme, men revolusjonært arbeid.

FEIL VI HAR GJORT.....

er mange. RU har i perioder
vert særdeles sekterisk, ekkelt
og sjøloptatt. Vi har stadig
problem med at få driver IK, og
de som jobber der jobber i liten
grad som kommunister og i stor
grad som "brødkravkjempere"

Dette er et problem som bare kan
løses ved at RU utvikler disse
folka som kommunister. Det betyr
å føre den politiske kampen
sammen med dem, f.eks. debatt
og utvikling av RU program for
et gymnas som gir arb.klassens
unger kunnskap som gir grunnlag
for makt og styring. Det betyr
at vi må drive teoretisk og
filosofiske studier og debatter.
Dette er RU's kollektive oppgave
med ledelsen i spissen. Det er
ikke først og fremst de som
jobber IK (f.eks. YLI) sitt
ansvar å få utvikle seg som
kommunister. Det det er snakk om
er en arbeidsdeling i org. der
disse kameratene er satt av til
å bruke en god del tid på fronten

ER KAMPEN MOT NEDSKJÆRINGENE
BORGERLIG POLITIKK ?

Nei !!! det er revolusjonær
politikk. Dette fordi det er en
kamp som dreier seg om å styrke
skolen slik at arb.klassens
unger i større grad kan tilegne
seg kunnskap i skolen.

Det er en kamp om statens
overskudd og plasseringa
av disse pengene. Det er en kamp
hvor arb.klassens interesser står
i direkte motsetning til Norges
største kapitalists interesser.
Det er klassekamp i n' potens.
Om deler av av næringslivet eller
borgerlige klassesvikere støtter
kampen, så viser det vi og
argumentene våre er så sterke at
vi klarer å splitte deler av
borgerskapet.

TIL SPØRSMÅLET OM
INSTRUMENTALISME.

(Et forferdlig ord som må ut av
vokabularet vårt så kjapt som
mulig.) Vi må med utgangspunkt
i spørsmålet bygge et program
for skolen vi vil ha!

HVORDAN skal skoleverket gi
arb.klasse-unger reell kunnskap ?
Jeg mener at arb.klasse-ungene
ikke vil bli utdannet til herskere
før produksjonen og merverdien
blir samfunnsmessig: dvs under
sossialismen/kommunismen. Men jeg
mener det er mange skolepolitiske
saker som må settes på dagsorden
idag. F.eks. alternative
undervisningsforemer, mindre
klasser, data til alle osv i
det uendlige.

Et slikt program mangler vi idag.
og det haster å starte diskusjonene
rundt det.

OM AT FOLK GÅR PÅ SKOLE FOR Å
ØKE VERDIEN PÅ ARBEIDSKRAFTA SI.
Og hva så ? Streik for høyere
lønn er en direkte kamp for økt
pris på arbeidskrafta si. Det
er en kamp som står stikk i
strid med borgerskapets
interessesser. Nettopp derfor er
det en kamp på høyt nivå under
kapitalismen. Det er RU sin
oppgave å gå i spissen for denne
kampen på skolen.

ER PROBLEMET I RU ØKONOMISME ?

Nei! Tvert imot. YLI-folk er
idag aktive i den politiske og
teoretiske debatten.

I Oslo RU er problemet at vi
ikke gjør og ikke kan lede
streiker og demonstrasjoner,
og dette er farlig. Knytter ikke
vi teori til praksis og
omvendt, ender det stolte
ungdomsforbundet som grå mus.
Vi (Oslo RU) må kjenne
virkligheten og kunne lede
kamper. Jeg håper problemet
bare gjelder Oslo.

HVORFOR ER IK VIKTIG ?

Vi er ikke et kommunistisk
ungdomsforbund uten at vi
knytter oss til massene/folk!
Vi er ikke et kommunistisk
ungdomsforbund uten å drive
øk.kamp/interessekamp!

Jeg mener at følgende kan
utvikle seg gjennom
økonomisk kamp:

Massene/folk vil se og erfare

1) massenes interesser står i
motsetning til den herskende
klasses interesser.

2)Organisert og felles kamp
fører lenger enn spontan kamp.

3)Støtte innen gruppene eller fra
andre grupper styrker
klassebevisstheten.

4)Massene utvikler seg kollektivt
og enkeltvis politisk og
organisatorisk.

5)Ingen seier er varig før
vi har et kommunistisk samfunn
der folk bestemmer sjøl.

Streik er en skole i krig. For
folk er det 1000 ganger viktigere
å ha streiket en gang enn ingen
ganger.

Vi vil som enkeltindivider og som
bevegelse erfare at en bare
gjennom praksis kan utvikle
riktige politiske linjer, og
gjennom dette oppnå resultat.
Det er ingen naturlov at folk
ser og erfarer disse tingene.
Det er vår oppgave å få folk til
å se det, men forutsetningen er
selvfølgelig at vi har et RU
som ser det. Jeg har jobbet med
økonomisk kamp i flere år og har
sett at folk har utviklet seg, og
at folk kunne ha utviklet seg
videre hvis RU hadde hatt flere
og sterkere ressurser.

OM BØLLEKURSENE.

Ja MAO bevarer, det skal vi ha.
Men vår oppgave er ikke å frelse
verden.

A knytte teori til praksis må
være parola for kampen om
kunnskap i skolen, så som i
klassekampen.

Vi må knytte folk til oss
gjennom paroler bygd på viktige
interesser og i brei front.

Vi må reise folk til kamp.

Jeg mener at bøllekursene er
~~EN SNEVER. FRONT~~ å ha som hoved-

innretning. Men greit, vi kan
som generallinje starte på det.

Men jeg vil ha KAMP på
dagsorden idag. I Oslo og i hele
Oslo RU som er en del av et
kjempende RU i hele landet.

Med hilsen Sara

KLIPPE — KLISTRE

Avisene klipper tiden opp i småbiter
og drysser den ned over hodene på oss
— timer, minutter, sekunder — som konfetti.

Andre må sette det sammen igjen. Et bilde, en helhet.

— Håpløst. Hent limpotten.

Mest svarte biter, litt hvitt
og av farver bare noen få.

Vi prøver oss frem: Pinochet,
påskeutfart, Papandreu, Polen.

Næh. Dette blir rart.

En bit her og en bit der:

Sult i Sudan, Stiklestadspillet,

Starwars, svart i svart.

Prøv igjen: — Piggtråd, pelerekker, planker.

Det blir bedre: Piggtråd,

planker. Lang, lang rekke.

Vakttårn hele veien. Farvene

blir menneskene bakom.

Men enda noe tilovers.

Den lille biten der, den røde,

— blod, varme, kanskje en rose,
kanskje et flagg.

Akkurat dette
overlater vi til leseren.

ROLF JACOBSEN

Rød Ungdom og Interessekampen

I den siste tida har det kommet en del reaksjoner på diskusjonene om Rød Ungdoms skolepolitikk og på Bøllekursprosjektet. Det blir påstått fra diverse hold at arbeidsutvalget i Rød Ungdom er i mot interessekamp og dessuten er idealistiske.

Jeg skal i dette innlegget ta opp noen av uenighetene som finns: Synet på interessekampen, Rød Ungdoms rolle i denne og Rød Ungdoms utvikling av skolepolitikken.

HVA ER EN KOMMUNISTISK BEVEGELSE?

Det er helt nødvendig å skille mellom den kommunistiske bevegelsen og interessekamporganisasjoner som YLI, NGS, fagbevegelsen, kvinnebevegelsen m.fl.

Politikken og måla må nødvendigvis være forskjellige i disse to bevegelsene. Interessekamporganisasjonene har i hovedsak en politikk hvor folk sloss for sine umiddelbare og langsiktige behov innafor kapitalismens rammer.

Masseorganisasjonene har i flere tilfeller sosialisme som programfesta mål (bl.a. flere fagforeninger og deler av kvinnebevegelsen). Men disse organisasjonene

kan aldri bli i stand til å gå i spissen for å utvikle riktig politikk og strategi for en sosialistisk revolusjon, for sosialismen og kommunismen. Folk er nødt til å være kommunister i et parti for å være i stand til å forene folks subjektive interesser med de langsiktige, objektive interessene.

Derfor må vi ha en kommunistisk bevegelse. Folk blir ikke kommunister av å sloss i interesseorganisasjonene - de blir ikke revolusjonære. Folk blir kolkere, lærer mye, de "hever bevissthetsnivået" sitt - men fra det og til å bli kommunist, er et langt sprang, sjølve bøygen. Å sloss i interesseorganisasjoner trenger ikke engang legge grunnlaget for å bli kommunist. AKP har virkelig fått erfart dette. Kampen i Tysedal er et godt eksempel på dette. Partiet fikk overhodet ikke uttelling i denne kampen - tvert i mot fikk RV mindre stemmer her enn ved forrige valg- faktisk var det DNA som fikk folks stemmer.

En av våre viktigste oppgaver som kommunister er å jobbe i forhold til folk, i folks interesseorganisasjoner, men det som vi er

nødt til å forstå, er at det kreves mye mer av oss enn å delta i den konkrete, økonomiske kampen. I denne kampen er vi samtidig nødt til å drive propaganda, få med folk på studiesirkler, diskutere med folk hele tida- ikke bare om den konkrete interessekampen, men om alle typer samfunnsspørsmål som setter den økonomiske kampen i en større sammenheng. Det er dette arbeidet som legger det viktigste grunnlaget for at folk skal "ta spragnet" over i en annen bevissthet om samfunnet.

OPPGAVA VÅR I DAG

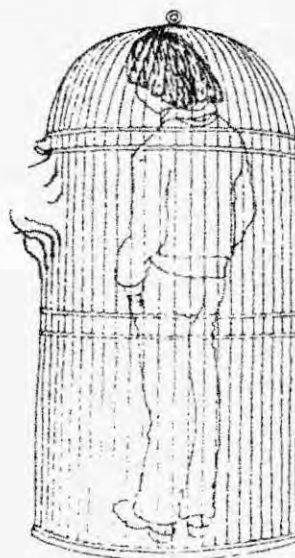
Rød Ungdoms viktigste oppgave pr. i dag, overordna alt annet, er å styrke den kommunistiske bevegelsen. Konkret vil dette si å verve folk til Rød Ungdom og fostre dem til kommunister. Det vil si at vår hovedoppgave f.eks. ikke er å "drive" YLI eller NGS. Oppgava vår er å jobbe innafor disse organisasjonene og vinne oppslutning for vår politiske linje. Hvis det ikke finnes politisk basis blandt elevene for vår politikk, er det umulig for oss å "holde" YLI - greier vi ikke å rekruttere til på skolene som kan "drive" YLI vil vi "miste" den. Det hjelper f.eks. ikke å halveis nedlegge Rød Ungdom for å frigjøre krefter til YLI. Vi er avhengig av

mer enn at folk støtter YLI's politikk - vi er avhengige av at folk blir kommunister.

Jeg vil si det sånn at situasjonen for Rød Ungdom i dag er prekær. Vi har nådd en grense hvor spørsmålet er om vi skal ha et Rød Ungdom i det hele tatt! Den eneste måten vi kan styrke interessekamparbeidet på i dag er å styrke Rød Ungdom medlemsmessig og samtidig utvikle politikken for dagen i dag og ikke minst for dagen "i morra"!

YLI's OPPGAVE

YLIS's oppgave er å vinne huene til folk for YLI's politikk. - Rød Ungdoms oppgave er å vinne huene til folk for et annet samfunn. Dette er Rød Ungdoms oppgave - ikke YLI's. Så kan vi diskutere følgende:

- I dag er Rød Ungdom den viktigste politiske krafta i YLI. Kommunistene i YLI har derfor en oppgave å sloss for Rød Ungdoms skolepolitikk i YLI. Så er spørsmålet: Hva slags skolepolitikk skal vi ha? Her er det uenigheter. Jeg mener at den tradisjonelle nedskjæringspolitikken må utvikles videre. Og her kommer vi inn på diskusjonen om skolens vesen. Er det uviktig for oss som kommunister å analysere skolen? Er ikke nettopp dette jævlig viktig? Å undersøke den konkrete og objektive virkeligheten som skolen utgjør for flertallet av ungdom i dag? Jeg mener at Rød Ungdoms skolepolitikk må være mer enn en kamp mot nedskjæringer. Den må inneholde en kamp mot undertrykkinga i skolen med utgangspunkt i jentenes situasjon. Den må inneholde en kamp for kunnskap som retter seg mot skolens hovedoppgave: nemlig utsilinga (reproduseringa). Så får YLI's landsmøte avgjøre sin politikk og kommunistene i YLI sloss for at det som blir Rød Ungdoms skolepolitikk får gjennomslag i YLI.

- Videre kan vi diskutere hvordan Rød Ungdom skal drive sitt skolearbeid med den viktigste hovedoppgava for øye: å verve folk. Skal Rød Ungdom som organisasjon i hovedsak jobbe med interessekamp innafor YLI og NGS eller skal Rød Ungdom i hoved-

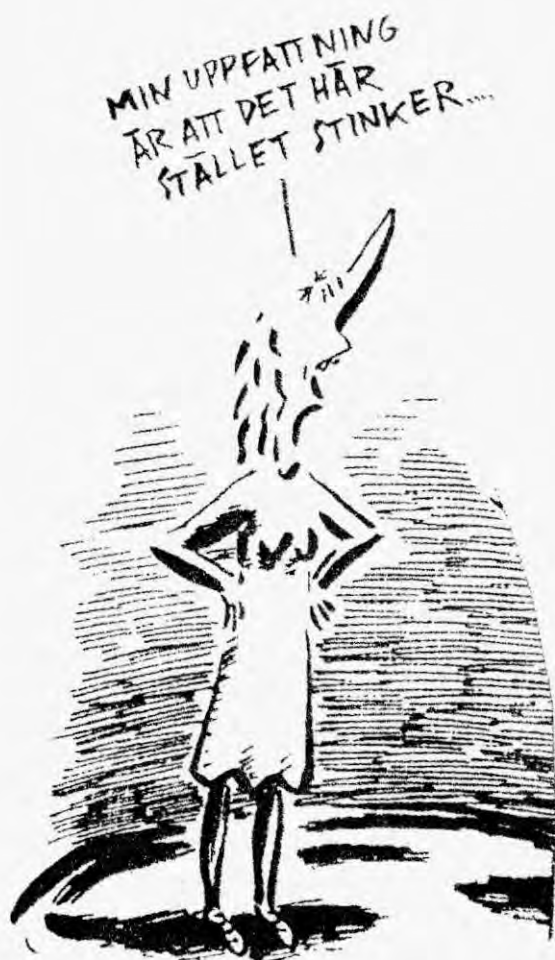
sak jobbe som Rød Ungdom direkte på skolene? Dette er en reell problemstilling vi må ta stilling til. Dette står ikke opp i mot hverandre, men vi er nødt til å prioritere den ene sia framfor den andre. Jeg mener at vi (Rød Ungdom) i hovedsak skal jobbe direkte på skolene, fordi:

1. Dette standpunktet er ikke noe prinsipp, men et resultat av hvordan jeg vurderer situasjonen blandt elevene og i YLI i dag. Og den er som følger: I dag finns det få bevegelser og få svake politiske bevegelser blandt elevene. I tillegg er det en realitet at det er svært vanskelig å lage politiske bevegelser blandt elever og studenter som retter seg mot sjølve skolen, som har grunnlag i skolens virkelighet. Store politiske bevegelser på skolene har i de siste 30 åra vært et resultat av politiske bevegelser utafør skolen. Studentopprøret i slutten av 60-åra og elevkampene i 70-åra kom som en følge av kamper i den 3.verden (bl.a. Vietnamkrigem) og nasjonale klassekamper (radikaliseringa av fagbevegelsen, EF-kampen).

Skolen og elevenes organisasjoner er ikke identiske med arbeidslivet og fagbevegelsen. Den store forskjellen som får konsekvenser for vårt skolearbeid, er at skolen ikke er en del av produksjonen. Elevene opplever ikke

den konkrete undertrykkinga og utbyttinga, de er ikke direkte en del av motsigelsen mellom arbeid og kapital, og de er derfor heller ikke en del av den direkte klassekampen. Elevene kan bare ta del i den indirekte. I tillegg har vi en enhetsskole dvs. at alle, uansett klasse, kjønn og geografisk bakgrunn går i samme skole - arbeidere som borgere.

Disse realitetene gjør at klasesamfunnet og motsigelsene er enda mere skjult og diffuse i skolen enn i arbeidslivet.

2. For 10 år sia starta den virkelige raseringa av skolen, og elevene gikk til motangrep. Folk reiste seg til kamp gjennom aksjoner, rettsaker og utsenvis i demonstrasjon

10 år seinere er borgerskapets politikk den samme, og elever og studenter sloss med ryggen mot veggen - en defensiv forsvarskamp som er umulig å vinne. Vi må innse at de kreftene som sloss mot oss er for sterke.

Denne kampen var er og er ^{en} politisk bevegelse med utgangspunkt i skolen. Men vi må se i øya at den er uhyre svak. Hvis vi skal greie å skape en politisk bevegelse med utgangspunkt i skolen er vi nødt til å se hele virkeligheta til folk. Og den er mer enn økonomiske nedskjæringer. Den er bl.a. at folk, spesielt jenter og arbeiderunga blir utsatt for en beinhard undertrykking og fratatt muligheten til å lære.

Vi kan godt fortsette å mase om "hvor mye folk lærer i skolen" Undersøkelser foretatt av forskere viser ihvertfall et klart svar: "nivåsenkninga" øker, jenter lærer mye mindre matematikk/fysikk enn gutta, i Sverige er 25% av ungdommen funksjonelle analfabeter. I tillegg ser vi sjøl at utsilinga bli mer og mer beinhard. Konkret for folk vil dette si at flere stryker/får dårlige karakterer,

det blir vanskeligere å komme inn til høyere utdanning. Det er dette som er den såkalte nivåsenkningen. Spesiellundervisninga øker i omfang - dvs. at fler og fler faller utafor det normale skolesystemet. Og ingen mener vel at dette skjer fordi folk generelt bli født med mindre intelligens? Og hvem er det som er "taperne" i skolen? Jo, det er jentene og arbeiderunga.

Å sette denne virkeligheta bare i forhold til de økonomiske nedskjæringene blir feil. Undertrykkinga i skolen og de økonomiske nedskjæringene må sees i forhold til

- skolens vesen, dvs. skolens grunnleggende oppgaver
- omstillinga i den kapitalistiske produksjonen.

Undertrykkinga i skolen, utsiltinga er ikke en følge av de økonomiske nedskjæringene. Undertrykkinga var en del av virkeligheta også i 60-åra da utdanningsrevolusjonen var på sitt høyeste og staten pøste på med millioner.

De økonomiske nedskjæringene forverrer elevenes situasjon som det er viktig å slåss mot. Men denne kampen alene ivaretar bare en del av elevenes interesser! Den andre delen, som jeg mener har mangla i Rød Ungdoms skolepolitikk, er å ha en politikk som sier hvordan folk skal slåss mot undertrykkinga, mot utsiltinga og for kunnskap for alle. Og det er

den politikken jeg mener vi har begynt å utvikle nå - det er jævli bra! Noe av det viktigste i denne politikken er at den sier noe om hvordan folk skal slåss sjøl, i klasserommet, med læreren, i skolegår'n. Samtidig så peker denne politikken utover dette samfunnet - Elevene skal si: "Vi krever at alle får Mg i dette faget - hvis noen får Lg er det lærerensom ikke har gjort jobben sin, og ikke vi som er "dumme"! Og dette er å utfordre makta - tenk å kreve at alle skal lære like mye! Det er et krav som går direkte til angrep mot utsiltinga, med reproduksjonen, som bryter med skolens viktigste oppgave under kapitalismen. Det er et krav som krever et anna samfunn. Så enkelt og så farlig!

4. Den viktigste bevegelsen på skolene i dag, finns blandt jentene. Her ligger kime til opprør. Denne bevegelsen må Rød Ungdom gripe fatt i og politisere. Målet vårt må være å skape en politisk bevegelse med utgangspunkt i jentene, få jentene til å gjøre opprør mot undertrykkinga i skolen. Og det konkrete arbeidet i forhold til denne bevegelsen er BØLLEKURS. Den eneste måten vi kan verve på, er gjennom politiske bevegelser som ligger latente hos folk eller er der åpent. Her ligger de kreftene som vi skal utløse.

Det som skjer i YLI nå er jævli bra. I dag diskuterer YLI å kjøre Jenter og utdanning som landsmøtesak! Det som YLI klarer da, er å følge med i tidas bevegelser blandt elevene, å bringe perspektiver og ideologi inn i den faglig-politiske kampen. Dette er ei linje som det er jævlig viktig å sloss for i YLI, istedet for å kun fortsette å kjøre på med de sakene som folk ser dem taper gang på gang

FOR BØLLEKURS SOM VÅR HOVEDOPPGAVE!

Bøllekurs kan legge grunnlag for en politisering av den jentebevegelsen som finns - og en politisering vil si kamp - inter-essekamp. Hvis vi lykkes i å få jentene på skolen til å sloss mot undertrykkinga, for kunnskap for alle, er dette interessekamp i høyeste grad! Men viktigst av alt er det en kamp for ikke bare interessene i dag, men en kamp som krever en anna løsning enn det kapitalismen er i stand til å gi.

EVA
jenteansvarlig

Årbok

*Årbok for Gudbrandsdalen minnes og minnes
dalens store søner:
Ola Li for til Amerika
og vart mangemillionæren Olle Lee, ...*

*Far for ut i norsk villmark,
dyrka jord og sleit mat i to born
og hausta korkje ære eller rikdom.*

*Min gråhåra far les
og ovundrar mangemillionæren,
silk eg eingang sjølv gjorde.*

*Men kvifor vart ikkje du far mangemillionær,
du, som med eit godt hugu og ein kjempesterk kropp
arbeidde dobbel dag i eit langt liv?*

*Nei, eg vart berre Olle i skogen, eg,
svarar far.*

*Jau, du far nytta aldri knepet
mi raude årbok for arbeidsfolk fortel:
«Mangemillionær blir du einast ved å utbytte arbeidsfolk,
ikkje av eige arbeid.»*

*Derfor fekk du ingen æresplass
i Årbok for Gudbrandsdalen;
berre i hjarto våre.*

Per Skogen

Ta ansvar for Rød Ungdom

Utgangspunktet for dette innlegget er at vi mener det er nødvendig å utvikle en sterk enhet i Rød Ungdom for vår strategi for hvordan vi skal bygge Rød Ungdom og den revolusjonære bevegelsen framover. I dag er det et sterkt press på den revolusjonære bevegelsen. Et gammelt ordtak sier at "når krybba er tom, så bites hestene". Overført til Rød Ungdom: Når folk føler motgang i forhold til å bygge Rød Ungdom, så får de motsigelsene som finnes i organisasjonen et bedre grunnlag å blomstre i. Dette har vi sett tydelig rundt de diskusjonene som har vært den siste tida om vår skolepolitikk, vår linje i forhold til interessekampen, sommerleirdiskusjonen osv.

MOTSIGELSER SOM FINNES

Ut fra dette har det skilt seg ut ei strømming som avviser den linja som arbeidsutvalget står for. Denne strøminga har tatt flere former. Her er et forsøk på å oppsummere noen av de viktigste standpunktene som vi mener ligger i denne strøminga:

- Diskusjonen om "skolens vesen/oppløs skolen?" er idealistisk, evnt. skaper stort sett bare

uklarheter.

- Hovedproblemet til Rød Ungdom nå, er at vi ikke jobber godt nok med den konkrete økonomiske interessekampen. Her står AU for ei idealistisk linje, som i praksis nedvurderer den økonomiske kampen.

- Bøllekursene er ikke riktig/mere tvilsomt å kjøre i spiss nå i vår strategi for å bygge Rød ungdom.

- Vår linje må være å reise folk til den konkrete økonomiske kamp i dag. Ut fra dette vil det springe en revolusjonær bevissthet når systemet ikke klarer å innfri krav, hvis det er vi som leder an i kampen og klarer å koble f.eks. fædskjæringer med en kritikk av kapitalismen.

Ut over dette: Å gå langt inn på å utforme et konkretisert sosialismeprogram i dag er idealistisk. Gjennom den konkrete kampen vil kapitalismen bli avslørt, og revolusjonen vil inntreffe når utviklinga av kapitalismen setter klasse-motsigelsene på spissen.

Det er ikke sånn at alle som på et eller anna vis er uenig med AU mener alt dette. Men et forsøk på å kategorisere på denne måten må nødvendigvis bli grovkorna.

De motsigelsene som finnes rundt disse spørsmåla, topper seg i et standpunkt som går ut på å ikke satse kreftene og mobilisere organisasjonen på å prioritere bøllekursene høyest nå. Dette mener vi er det mest alvorlige utslaget, fordi bøllekursene nettopp er den saka som vi trenger å jobbe samla og enhetlig med i dag. Fordi bøllekursene er den best egna oppgava vi har til å samle organisasjonen, og jobbe målretta med å komme breitt ut til mange skoleelever, knytte kontakter på skolene og verve til Rød Ungdom. Og nettopp det å verve skoleelever til Rød Ungdom i dag er helt avgjørende, fordi andelen skoleelver i organisasjonen har gått ned. Skal Rød Ungdom være en organisasjon med basis på de videregående skolene som også er i stand til å drive interessekamp, må vi klare å markere oss på skolene som Rød Ungdom, og trekke til oss folk ut fra det som er Rød Ungdoms virkelige mål.

DE SPONTANE STRØMNINGENE OG VÅRE VIRKELIGE MÅL.

Og hva er Rød Ungdoms virkelige mål? Revolusjon, sosialisme og kommunisme. Problemet vårt er at dette er et ideologisk grunnlag som vi har problemer med å vinne oppslutning om i dag.

Et hovedspørsmål for oss blir derfor hva vi trenger å gjøre for å vinne folk for et sånt grunnlag. De spontane strømningene dominerer hos mye ungdom i dag. Spesielt blandt radikale ungdommer kan vi se dette. Folk engasjerer seg fra sak til sak, f.eks. Sør-Afrika, Tjernobyl, Live Aid, og det går veldig i bølgedaler. Et felles problem for alle partipolitiske ungdomsorganisasjoner i dag, er at en større del av ungdommen avviser det meningsfylte i å arbeide innafor en partipolitisk organisasjon, eller å støtte en partipolitisk organisasjon i det hele tatt.

Dette kan oppsummeres med at mange er frusterte i forhold til å se et helhetlig alternativ som det er noen vits i å kjempe for. På den ene sia kan vi da si at "det er jo bra, det skaper et grunnlag for at ungdom forkaster kapitalismen". Men sjøl om det inneholder et element av sannhet: nemlig at flere mister illusjoner om dette systemet, så slår den samme strøminga også mot oss. Den gjør det på flere måter. Folk spør: Hvilke resultater har dere å vise

til? Folk spør: Hva er det egentlige forskjellene på sosialisme og kapitalisme? Blir det ikke en ny maktelite på toppen uansett?

Såne spørsmål er etter vår mening berettiga å stille, faktisk.

Vår oppgave må være å gi et svar som griper inn i folk sjøl. Det vil si, svar som setter navn på undertrykkinga og som streker opp en mulig veg for at folk sjøl kan ta styringa over damfunnet og sin egen situasjon.

ØKONOMISKE I RØD UNGDOM?

I et vedlegg til siste styreskriv har Ann H. et innlegg om økonomisme i Rød Ungdom. Dette innlegget har skapt mange reaksjoner. Vi oppfatter det sånn at innafor den strøminga som vi prøvde å karakterisere ovafor, blir dette innlegget tolka som nok et bevis på AU's idealistiske linje. Er AU/AHS mot interessekamp? Vi skal ikke gå inn på alle sidene ved AHS'sitt innlegg, men forholde oss til det spørsmålet som har blitt reist, nemlig: Er økonomisme noe problem i Rød Ungdom i dag? Ja, vil vi svare.

For det første: I en situasjon hvor ml-bevegelsen er pressa på sitt ideologiske grunnlag, vil det alltid være et objektivt press for at vi legger oss flate for de spontane strømingene - at vi uvilkaarlig trekkes mot det som framstår

som "den virkelige kampen". Dette er det viktig å få enhet på før folk kryper ned i sine respektive skyttergraver.

For det andre: Det finnes ei økonomisk strømning i Rød Ungdom. I diskusjoner på sommerleira ble det satt fram standpunkter som sa at folk blir revolusjonære gjennom den konkrete interessekampen. Hvis det var riktig, kunne vi legge ned Rød Ungdom til fordel for YLI.

For det tredje: Vi oppfatter det som økonomisme å legge opp til ei linje som toner ned viktigheta av å få den revolusjonære bevegelsen ut blandt folk for å kjempe for sitt eget grunnlag, nettopp i ei tid hvor det er viktig at vi klarer å framheve dette grunnlaget. Erfaringene fra interessekamparbeidet viser at dette er jævlig vanskelig, og det blir fort "vekke" oppi alt det konkrete arbeidet i elevråd, GU'er, DU'er osv. Dette betyr sjølsagt ikke at vi ikke skal prøve å få til dette også når vi jobber med interessekamp. Men å tro at vi kan kjøre dette som "spiss" i forhold til å bygge den revolusjonære bevegelsen blandt ungdom, mener vi blir å undervurdere hva det faktisk krever å bygge Rød Ungdom. I praksis blir det økonomisme.

BØLLEKURSENE

Er så bøllekursene egna som en sånn "spiss"? Noen kritiserer

linje med bøllekurs med at den "hopper" over et stadie i folks utvikling fram til de blir revolusjonære. Dvs.: Først må folk ut i den konkrete kampen og føle den direkte på kroppen. Det skaper så et grunnlag for at Rød Ungdom kan sette den måten kampen blir møtt på fra herskerklassen inn i et system, og på den måten verve til Rød Ungdom. Noen har karakterisert bøllekursbevegelsen og diskusjonene som ligger rundt denne bevegelsen ("dum-på-skolen"-diskusjonen) som et forsøk på å gjøre Rød Ungdom om til en "vekkelsesbevegelse".

Vi mener denne argumentasjonen bommer helt. For det første: Flertallet av de som er med i Rød Ungdom i dag er ikke blitt med ut i fra at de har stått på barrikadene i beinharde kamper og derfra blitt kommunister, men ut fra at de på et eller annaplan har reagert på urettferdigheten rundt seg, og i marxismen fått et logisk system som både forklarer verden i dag og hvordan framtida kan forandres. Dessuten er det sånn at også folk som står "midt i dagskampen" trenger å gjennomgå et kvalitativt sprang i tankene for å bli revolusjonær. Den viktigste grunnen til at vi jobber i YLI i dag, er ikke fordi at det er gjennom dette arbeidet vi verver folk, men fordi det er vår plikt som kommunister og fordi det er

Tor Aspengren, en av de mest innflytelsesrike norske arbeideraristokratene,

helt nødvendig for en kommunistisk organisasjon å jobbe blandt folk, i folks masseorganisasjoner for å kunne utvikle en mest mulig riktig politikk.

For det andre: Vårt utgangspunkt er at det i dag, i det forholdsvis stabile Norge, finnes et stort potensiale for å bygge en revolusjonær bevegelse blandt ungdom. Vår oppgave er å finne fram til de strømingene som er djupest og viktigst å gripe fatt i for å bygge en sånn bevegelse. Vi mener at den sterkeste, djupeste og viktigste strøminga sånn sett i dag, er strøminga blandt unge jenter.

Når f.eks. Trondheim Rød Ungdom arrangerer bøllekurs for 31 jenter, hvorav 15 kommer fra samme gymnas,

(dette er uavhengige folk) kan vi ikke tolke det på noen anna måte enn at de klarer å gripe fatt i jenters virkleighet på en mye mere direkte måte enn de har klart noen gang tidligere. Eller når Rød Ungdom i Vestfold

har greid å få 15 uavhengige jenter til sitt bøllekurs!. Hvis ikke dette viser et potensiale å bygge videre på, så veit ikke vi hva vi skal kalle det. I alle fall ikke "å hoppe over et stadie".

Det er dette vi mener arbeidet framover virkelig må dreie seg om: Å utnytte det sprengstoffet som ligger i bøllekursene gjennom å få det ut på skolene, for å skape bevegelser på skolene og verve

Mellombels

får ein nøye seg med å nikke alvorleg
til dei som seier at livet er viktig
og kanskje lova at ein snart skal konsentrere seg om det
ta eit kurs kan hende
men mellombels
er ein opptatt med å pusse støvet av litt eldre planar
og finne etikettar for stadig nye vonbrot
mellombels
har ein gnagsår i staden for venger på hælen
og treng sova middag
mellombels
kan ein berre drøyme om å ta sats
opp or dei velmeinte putene på divanen
for å gjera det store det endelege
mellombels
blir ein da også motarbeidt
av tidsånda om ikkje anna

til Rød Ungdom.

Vi er ikke for at Rød Ungdom skal nedlegge intersekamparbeidet i YLI. Det vi ønsker er å slåvfast de begrensningene som ligger i vårt tradisjonelle intereseekamparbeid i forhold til det som vi ser på som absolutt viktigst i dag: Nemlig å få hele Rød Ungdom til å ta ansvar for organisasjonen gjennom å først og fremst få til ei skikkelig bøllekurskampanje. Vi kan ikke se at de uenighetene som står ellers skulle være et hinder for dette!

Hilsen

JESPER OG EVA

og distraheret i sitt oppgjær med den
av ei kran som dryp på sjette døgret
mellombels
er ingen ting i orden
(heller ikkje vermeldingå stemmer)
og når ein så er komen litt i gang
med å ordne opp i rotet
er det ferie brått
og mellombels
sit ein der i sola
klør seg mellom tærne
og prøver å bli kvitt den formastelege tanken
at mellombels
kan vera bra nok likevel

Arnljot Eggen

INTERESSEKAMPEN SOM HOVEDSAK ?

Det er på gang en egentlig veldig interessant diskusjon om forholdet mellom den praktiske bevegelsen og den teoretiske kampen innafor bevegelsen. Jeg har tidligere skrevet et innlegg til det blå heftet som kom ut i forbindelse med lagsmøtet om skolepolitikk. Dette innlegget er å anse som en oppfølging av debatten fra min side.

La oss, når vi diskuterer sånne interessante og viktige spørsmål fare med rederlighet. Vi diskuterer politiske linjespørsmål knytta til hvor stor del av vårt arbeid som den praktiske-økonomiske kampen skal være. Det er den samme diskusjonen som vi idag fører som Lenin behandler i boka Hva må gjøres. Derfor vil jeg fortsette med min sitatkrig i denne diskusjonen (sic!).

Vi lever i en urolig tid. Det er mange kamper som foregår på alle bauer og kanter. Vi er en del av en revolusjonær bevegelse som skal forholde seg til alle disse kampene, samtidig som at vi faktisk kjemper for sosialismen oppi det hele. Det spørsmålet som da ofte reiser seg er spørsmålet om forholdet mellom disse to spørsmåla. I dag foregår det mange spontane reisninger blant folk. Alt fra apartheid, til søppeltømmingsanlegg til Lurøy-aksjoner og landbruksreisning. På skolen skjer det også mye. Det er statsbudsjettaskjoner osv. Alt dette skjer uavhengig av vår mening og vilje, sjøl om vi i endel tilfeller faktisk står i spissen. Det er det avgjørende at vi gjør. For å uttrykke meg helt klinkende klart: Jeg er veldig for at Rød Ungdom jobber konkret i interessekampen overalt hvor vi er, for interessekampen må foregå hele tida i Rød Ungdom.

Det går ikke an for Rød Ungdom å prioritere interessekampen det ene året, for neste år å gi faen. Det er derfor denne diskusjonen ikke dreier seg om interessekampen skal jobbes med overhodet. Diskusjonen handler om interessekampen skal være Rød Ungdoms hovedsak eller ei.

Paralellt med denne diskusjonen om prioriteringer har det blitt reist kritikk av den diskusjonen vi har hatt om det teoretiske grunnlaget for vår skolepolitikk. Jeg er veldig kritisk til denne linja. To ting på en gang: Oppvurdering av den praktiske kampen, og nedvurdering av den teoretiske. Og det som jeg synes er skummelt, er at denne linja blir reist i ei tid hvor vi nettopp er veldig pressa av nettopp den praktiske bevegelsen, og hvor vår evne til å holde målet klart er vanskeligere.

Eller som Lenin sier: "Jo større den spontane reisninga til massene er, jo mer utbredt bevegelsen er, jo raskere - uten sammenlikning mye raskere - kommer kravet om større bevissthet i det teoretiske, politiske og organisatoriske arbeidet til sosialdemokratiet." (HMG s.63) Når Lenin snakker om sosialdemokratiet mener han kommunistpartiet. Det var altså betegnelsen den gangen.

Med andre ord, i ei tid hvor bevegelsene blant folk øker, og også da i skolen, er det avgjørende at vi diskuterer grundig grunnlaget vårt og sprer vår ideologi.

Det virker på meg som at folk nå er veldig redde for at Rød Ungdom skal sveve oppi skyene, bli idealistisk osv. Men jeg vil spørre: Hva er vi redde for? Er vi redde for å kjempe for grunnlaget vårt? Tør vi ikke stå for sosialismen sjøl om det ikke er det som ligger rundt svingen? Skal vi slutte å kjempe for sosialismen hvis bevegelsene rundt oss krever aksjon? Nei, nettopp ikke da!

2. LENIN!

tekst: Becher

norsk omsetjing: Forlaget Oktober

musikk: Hanns Eisler

Ikke sånn   forstå at vi ikke skal delta i kampen, men kravet til v r teoretiske og politiske evne blir større. For kampen dreier seg ikke bare om å aksjoner for bedre interesser, den dreier seg aller mest om makta i samfunnet - altså kampen for et annet samfunn.

Dette er det viktig at vi idag ser. Det er på bakgrunn av denne tankegangen at vi prioriterer diskusjonen om vårt skolepolitiske grunnlag, samtidig som vi fortsetter interessekampen. Men hovedsaken vår er bøllekurs for jenter i skolen. Et prosjekt utad som faktisk, hvis vi får det til inneholder begge disse elementene. Interessekamp og kamp for økt klasse og kjønnsbevissthet, og kampen da for sosialismen. For det er et viktig men, vi kjemper for at arbeiderklassen skal ha makta i samfunnet. Ingen får makt bare gjennom konkrete aksjoner. Skal arbeiderklassen ha makta i samfunnet krever det så enormt mye mer! Det krever politisk kunnskap om alle samfunnets sider. Ikke bare om raseringa i skolen, men også om familiens rolle, om skolen som institusjon, om arbeidsdelinga mellom kroppsarbeid og åndsarbeid. Denne kunnskapen er det vi - og bare vi, idag som kan tilføre arbeiderklassen. Det spriger ikke sjøl ut av interessekampen, uansett om vi leder den eller ikke.

Lytt til Lenins polemikk mot økonomistene i Russland: "I stedet for å oppfordre til å gå framover mot å konsolidere den revolusjonære organisasjonen og utvide den politiske virksomheten, lød ropet om et tilbaketog til rein trade-unionistisk kamp. Det blei erklært at "det økonomiske grunnlaget for bevegelsen er trengt i bakgrunnen av innsatsen for aldri å glemme det politiske idealet", og at stikkordet for arbeiderbevegelsen var "kampen for de økonomiske kåra(!)", eller enda bedre, "arbeiderne for arbeiderne". Det blei erklært at streikefonds "er mer verdifullt for bevegelsen enn hundre andre slags organisasjoner" (jmf. dette utsagnet fra oktober 1897 med pol-

emikken mellom "desemberistene" og de unge medlemmene i begynnelsen av 1897), osv. Slagord som "vi må ikke konsentrere oss om "kremen" av arbeiderne, men om "gjennomsnittet", massearbeideren", "politikken følger alltid lydig økonomien", osv., osv., kom på moten, og øvde en uimotståelig innflytelse på ungdomsmassene

som blei trukket til bevegelsen, men som i de fleste tilfellene bare ble kjent med slike fragmenter av marxismen som var framstilt i legalt utgitte trykksaker". (HMG s.46)

Beklager lengden, men å rive ut sitater fra sammenhengen blir lett feil. Jeg mener at Lenin her karakteriserer en lignende linje som den som står i Rød Ungdom.

Vi kan godt diskutere hvilken sak som skal bli Rød Ungdoms spiss-sak i interessekampen, uansett er det noe helt annet enn hva som skal være Rød Ungdoms hovedsak.

En hovedsak er en sak som knytter oss til en reell bevegelse blant folk. I dag er det kvinnebevegelsen som har en sånn dimensjon. Og vi legger i tillegg hovedvekt på å markedsføre Rød Ungdom i forhold til kvinnenbevegelsen. Vi reiser altså kampen for jenter i skolen (som forøvrig også har pågått uten at vi har deltatt så aktivt), for å verve medlemmer. For å styrke Rød Ungdom, sånn at vi består fram mot år 2000.

Diskusjonen om interessekampen taakegger mye om hva dette dreier seg om. Det handler om hva det betyr og koster å drive en kommunistisk ungdomsorganisasjon. Det handler om hvilken sak som best tjener dette målet. Og det målet er like vanskelig å nå uten praksis som uten teori.

Rederligheten jeg snakka om innledningsvis handler om at hvis man mener at interessekampen skal prioriteres, så må man også ta konsekvensene av det. Nemlig å ha interessekampen på topp. Altså interessekampe opp mot bøllekurs. Noe annet holder ikke! Det går ikke an å bare kritisere og kritisere, man må komme med et alternativ skal man framstå som troverdig. Derfor handler dette også om å ta ansvar for organisasjonen. Å ta ansvar betyr i dette tilfelle å stille opp klare alternativer. I så fall - interessekampen og lage et program for hvordan Rød Ungdom skulle gjøre det.

Jeg er mest for bøllekurs og diskusjonene om skolens vesen og den konkrete nedbygginga av læring for alle som vi er vitne til. Og denne teoretiske kampen er de viktig at vi holder fast på samtidig som vi driver bøllekursa. Hvorfor er ideologi viktig? Hvorfor skreiv jeg i det for

rige innlegget at konkret praktisk-økonomisk kamp er knytta først og fremst til borgerlig ideologi? Lenin er klarere og mer presis enn meg:

"Siden det ikke kan bli snakk om en sjølstendig ideologi formulert av de arbeidende massene sjøl i utviklingsprosessen deres, er det eneste valget - enten borgerlig eller sosialistisk ideologi. Det fins ingen middelvei (for menneskeheten har ikke funnet opp en "tredje" ideologi, og videre, i et samfunn som er revet opp av klassemotsetninger, kan det aldri bli en klasseløs ideologi eller noen ideologi som er hevet over klas-sene). Derfor betyr det å forringe den sosialistiske ideologien på noen som helst måte, å snu seg vekk fra den ørlite grann, å styrke borgerlig ideologi. Det er mye snakk om spontanitet. Men den spontane utviklinga av arbeiderbevegelsen leder til at den blir underordna den borgerlige ideologien, (....)". (HMG s.50)

Her er motstanden mot skoledebatten. Og videre, synet på den økonomiske kampen i interessearbeidet som det eneste saliggjørende. Til det sier Lenin:

"Lå oss gå gjennom dette synspunktet ut fra den meninga som hersker blant alle økonomistene, nemlig at politisk agitasjon må følge den økonomiske agitasjonen. Er det sant at den økonomiske kampen allment er det "breiest brukbare midlet" til å trekke massene med i politisk kamp? Det er

fullstendig usant. Hvert eneste uttrykk for politisk tyranni og autokratisk voldsbruk er ikke mindre "breit brukbart" som et middel til å "trekke" massene "med", og det er ikke bare i samband med den økonomiske kampen at det er slik." (HMG s. 69)

Hvor er kampen blant skoleelever i dag? Det har vært mye diskutert her nede i Oslo. Og interessekampens plass har jeg allerede vært inne på. La meg bare understreke i min sitatkrig at jeg ikke er aleine om å stå på dette standpunktet, og at det framfor alt ikke bryter med hva som er en kommunistisk organisasjon sin oppgave:

"Det revolusjonære sosialdemokratiet har alltid tatt med kampen for reformer som en del av virksomheten sin.

Men det nytter "økonomisk" agitasjon til å legge fram for regjeringa ikke bare krav om alle slags tiltak, men også (først og fremst) kravet om at den skal opphøre å være ei autokratisk regjering. Videre ser sosialdemokratiet det som si plikt å legge fram dette kravet, ikke bare på grunnlag av alle utslaga i det offentlige og politiske livet allment. Kort sagt det underordner kampen for reformene, som en del av helheten, under den revolusjonære kampen for frihet og sosialisme." (HMG s. 73)

Lenin: 1870—1924.

En sitatkrig fra meg er ikke helt vanlig for å si det sånn. Det er heller ikke så populært etter all dogmatismen. Men her blomstrer uvitenheten mest, og derfor udnerstreker jeg så godt jeg kan at det er veldig fornuftig å lese akkurat denne boka i forbindelse med denne debatten.

Og til sist, for å avrunde det hele på verdig vis skal jeg til mitt forsvar bruke et aldri så lite sitat til som ikke aleine kanskje har den

samme kvaliteten, men gud for en polemiker Lenin er. Lytt:

"Det er ikke overraskende at når vi kaller disse folka for økonomister, så kan de ikke gjøre noe annet enn å bombardere oss med alle slags skjellsord, kalle oss "mystifikasjonister", "splittelsesmakere", "pavens sendebud" og "bakvaskere". De går å klager til hele verden over at vi har fornærma dem dødelig, og erklærer omtrent under ed at "ikke en eneste sosialdemokratisk organisasjon nå har et anstørk av økonomisme". Å disse onde, bakvaskende politikerne! De må ha funnet opp økonomismen med vilje, av reint skjært hat til menneskeheten, for å fornærme andre folk dødelig". (HMG s. 71)

DET KOMMUNISTISKE PARTIS MANIFEST

Til slutt er det bare å si at vi i denne saken faktisk ikke "leiker buttikk". Vi bygger faenmeg ET KOMMUNISTISK PARTI.

Takk for meg.....

ANN

Ikkje organisera seg til sosialismen

I siste nummer av BV svarer Gudbrand på tidlegare innlegg frå meg om kjønnskvotering og sosialismen. Han gå litt lengre enn dette og skriv om korleis sosialismen skal organiserast. reint generelt. Det er greitt fordi det er egentleg dette det handlar om: "Korleis skal sosialismen overleva, dva. utvikla seg fram mot eit kommunistisk samfunn?"

Gudbrand skriv at eg overdriv betydninga av massekamp nedanfrå og at politisk styring av klassekampen er det viktigaste. Her trur eg Gudbrand misforstår meg noko, eg har aldri meint at klassekampen, elevkampen eller kvinnekampen ikkje skal ha noko politisk styring. Det vil den ha uansett, det vil alltid vera politiske linjer og ein ledelse av einkvar kamp. Eg går inn for at vi går inn og prøver å lede desse kampene og få gjennomslag for politikken vår under sosialismen sånn som vi gjør idag.

ORGANISERA SOSIALISMEN?

Det eg meiner at ein ikkje skal gå rundt og tru at ein kan organisere seg fram til sosialismen gjennom parlamentet. "Knus stats-

apparatet og bygg opp eit nytt" er ei av parolane våre. Dein er eg heilt enig i! Det er heilt nautsynt med eit nytt statsapparat hvis ein i det heile skal kunne bygge sosialismen. Eg meiner og at folks kamp sjølvstakt skal rette seg mot dei demokratisk valgte organa slik at dei kan vinne fram. Men eg trur at usemja mellom Gudbrand og meg går på korleis sosialismen skal sjå ut! G. skriver: "Eit sosialistisk samfunn er eit samfunn der menneskene ikkje er underkasta kapitalens lunefullheter. Men der arbeiderklassa tek hand om styringa og lar mobiliseringa av folket saman med dei politiske organa bestemma virkelegheita." Eg trur at det er for enkelt å tru at sosialismen ikkje er underkasta kapitalismens lunefullheter. Her trur eg at heile kjerna i sosialismeproblemet ligger, nettopp i det at sosialismen ikkje er noko kommu-

nistisk samfunn, men derimot eit overgangssamfunn som drar med seg svert mykje frå kapitalismen. F.eks. så vil dei økonomiske lovene for kapitalismen gjelde i stor grad på dei fleste områda. Bare tenk på alle dei varer vi impotrerer og som vi vil vere heilt avhengig av. Ein sosialisme utan økonomiske kriser trur eg er umulig, det viser all erfaring frå land som har vært sosialistiske. Vel har vi ein svert høgt utvikla teknologi, men industrien vår er ensidig. og derfor vil vi vere avhengig av resten av verda på tusenvis av måter.

For at sosialismen skal kunne utvikle seg mot kommunismen, er det avgjørende^{at} det etter kvart blir eit overskudd, slik at fleire og fleire varer kan tas ut av varemarkedet. Dette er ingen lett sak å få til, og det er ikkje noko som skjer bare ved å vedta lover om det. I hvert fall er ikkje det nok.

Det som er så spesielt med sosialismen, er at arbeiderklassa som systematisk har blitt holdt borte frå teori, kunnskap om administrasjon og styring, og som mangler sjølvtilitt på alle andre områder enn den konkrete jobben de er opplært til, at denne klassen skal plutselig ta over styringa av eit heilt land. Gamle og nye reak-

sjonære krefter vil bruke alle midler innafor de nye rammene for samfunnet for å få styringa. Gjennom bygginga av eit byråkrati vil dei prøve å snike seg til makt bakveigen. Gjennom å prøve å avpolitiserere saker til fordel for byråkratiske lovformuleringer og organisatoriske spissfingigheiter, vil dei prøve å sikre seg makt.

Trur dere meg ikkje! Trur dere at dei vil bli avslørt? Eg håpar det, men husk at det er dette dei er ekspertar i, det er dette som vil vera faget deira! Og det er ikkje arbeidarklassa sitt fag. Mange av desse folka vil sitte i statsapparatet og jobbe med desse sakene året rundt, mens arbeiderklassa kanskje driv med politikk ein time pr. dag i byrjinga.

Dersom ein set sin lit til at arbeidarklassa bare skal vinna kam-
 kampen om sosialismen i dei demo-
 kratisk valgte organa - meiner eg
 at dei vil tape kampen. Arbeider-
 klassa må kjempa om makta her, men
 sosialismen er og heilt avhengig
 av arbeiderklassa si styrke utanfor
 desse organa. Dvs. fagbevegelsen
 sin styrke og andre breie frontar.

Å redusere fagbevegelsen til berre
 å drive med økonomisk kamp slik
 Viggo gjer, meiner eg er feil.
 Kva med kampen om 8 timars dagen,
 kampen mot barnarbeid, fagbe-
 vegelsen sin støtte til Hilles-
 landdamene og fagbevegelsen sin
 solidaritet med undertrykkte folk
 i andre land. Nei, fagbevegelsen,
 kvinnebevegelsen, elevorganisa-
 sjonene, miljøbevegelsen og soli-
 daritetsorganisasjonane må styrkes
 under sosialismen. Heilt av-
 gjerande er det og at arbeider-
 klassa stadig sloss for makta i
 militæret hvis sosialismen skal
 overleve.

VENKE, ROGALAND.

Språkeksempel

Det er vakkert å gi
 Det er vel derfor det heiter arbeidsgivar
 Men i røynda er det givaren som tar
 same kor mye dei kallar deg arbeidstakar
 Får du sparken
 heiter det at arbeidskraft blir «frigitt»
 Men du blir tvinga til å finne deg ein annan jobb
 Da er arbeidskrafta atter «absorbert»

Slik har din motpart lirka språket over på si side
 i samarbeid med byråkratane
 Men ordet arbeidar blir enno ærleg brukt
 Det fortel kva andre gjer
 Og at du har makt om du vil

Språkeksempel II

Det er Utviklinga, sier døm
 Døm registrerer det folk er tvinga tel,
 for eksempel å ta arbe i by'n
 Så sier døm at folk vil reise
 og kaller det trends
 Døm stiller opp prognoser på grunnlag av detta
 og lager det slik at fleire og fleire må reise
 Slik gjør døm Utviklinga til ein Vår Herre
 Døm står på Tinget og messer
 Treemigheta er Utvikling, Samarbeid og Økonomisk Vekst
 Men nåden blir svært ulikt fordelt

Arnljot Eggen